

SAMOBORSKI LIST

Godina XXXXI. U SAMOBORU, 1. SVIBNJA 1944. BROJ 4

Proslava treće godišnjice Nezavisne Države Hrvatske

Samobor je na svečani način proslavio treću godišnjicu nezavisnosti naše domovine na dan 10. travnja t. j. na Ukranu ponedjeljak.

Već rano u jutro izkltili su naši građani svoje kuće hrvatskim barjascima i cviećem.

U 10 sati prije podne sastadoše se pred zgradom »Hrvatskog Doma« Ustaške postrojbe, sva naša društva, prestavnici državnih i samoupravnih ureda te brojno građanstvo i seljaštvo. Ovdje se svrstala velika povorka, koja je na čelu s našom glasbom, pošla na svečanu sv. misu zahvalnicu u župnu crkvu. Sv. misu je služio preč. g. kanonik Juraj Kocijanić uz velikua sistenciju, a na koru je pjevao muški zbor »Jeka«. Preč. g. Kocijanić održao je za vrijeme sv. mise lep govor u kome je spomenuo velike zasluge našega Poglavnika za oslobođenje Hrvatske izpod tuđeg jarma.

Poslije sv. mise pošla je povorka na Trg kralja Tomislava pred trg. viećnicu. Nakon što je glasba odsvirala državnu i ustašku himnu pozdravio je logornik g. Fresl prisutne, a napose izaslanika Glavnog Ustaškog stana u Zagrebu g. dra Guberinu.

Dr. Guberina u izcrznom govoru iznosi čitavu poviest Hrvata od dolazka u ove krajeve do danas. Spominje teške borbe, koje su naši pradjedovi morali podnosti da obrane svoju domovinu, a i čitav kulturni zaped od najezde turskih i drugih silnika.

Konačno spominje nasilja Karadorđevića, koji je dao ubiti braću Radiće i druge hrvatske zastupnike radi čega je započeo ustaški pokret pod vodstvom dičnoš nam Poglavnika Dra Ante Pavelića. Poziva sve Hrvate, koji su zalutali u šumu, da se odazovu pozivu Poglavnika, i da se vrte svojim kućama i nastave mirnim načinom života.

Uz burne poklike Poglavniku i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj završio je dr. Guberina svoj govor.

Hrv. pjevačko društvo »Jeka« odpjevalo je pod ravnanjem zborovođe g. Fresla »Hrvatski Dome« od M. Kolarića i »Hrvataku davotnju« od V. Novaka.

Uz sviranje koračnice glasbe Hrvat. pučke knjižnice i čitaonice razilila su se naša društva, Ustaški sat, Ustaske postrojbe i narod svojim kućama.

Ovako je Samobor na doličan način proslavio treću godišnjicu Nezavisne Države Hrvatske.

ANINDOL NA UKRS 1944.

Ljepo je proljetno jutro. Priroda se iz izmskog mrtvila budi. Šume i luzi počele zelenjeti, — sve odaje novi život. Uskrs je! — Toliko očekivani Uskrs, kome se veselili i staro i mlado. Ako ništa, a ono barem, donio nam je lijepe proljetne dane, donio nam je radost i nove snage, da nastavimo i dalje radom, kako smo započeli.

U rano jutro ustaška posada 3. sati na Anindolu, svrstana u nastupu pri čitanju izdane zapoviedi i uzkrscne čestitke, čekala je najsvijen dolazak ustaškog satnika Ivana M. Janekovića kao i njegove gđe supruge. Oko 7 sati ogledni se gosti stigli pred nastambe posade na Anindolu, gdje se je nakon predanog prijavha počelo djeleženje uzkrscnih darova.

Ustaše, razdragano lice, prizahu nekome emote kao dar i kao priznanje za njihov rod i nadbovjeđanski trud, koga si dadeše, da kroz godine neprekidnog vojničkog života pridonesu Hrvatima i radom i sreći i blagostanju naroda hrvatskoga i utvrđenju temelja u ispravnoj vlastiti državi. Nisu to bili pakroci s mrtvima jelima, već one male lte je bilo moguće pripremiti berzima sa te dane. Bili su sretni, jer su vidjeli da ih se ipak neaborovlja i da im se tim malim darom odaje priznanje za hrvatske napore i rod što ga dadeše Domovini.

To se bore, koji ustadoše na svoje u prvie danima govora i do čama priznanje svoje svijetom, ustaske budrošne duše, željne za pravom dvić.

Kako je volim sili čama i na svoje ljube, bor-ota i mrtve, bor očinski, bor očinski čama, ipak svoje čamom lte je kao vojnikova volja, ustaske hrvatskoje.

I ovaj svoj život u službi države dadeše oni svoje lte i svoj rod, da se im svoj život i svoj rod i svoje ljube dadeše — u službi svoj vlastiti države. Čak samo se govore da im se ipak priznanje dadeše i priznanje, da svoje svoj život i svoje ljube i svoj rod dadeše u službi svoj vlastiti države.

Mnogi i akoro većina nemaju više ništa, tek turobna sjeta na liepi život, na obitelj i rodni dom, daje im oduška da se na čas zamisle. Vrieme je od njih mnogo tražilo; oni su mnogo i dali. Dali su sve od sebe, pa i gole živote, da osiguraju pokoljenjima sreću i blagostanje. To se ispoljuje naročito o uzkranim blagdanima, kada se sjećamo prošlosti i liepih dana, i kada nam nije više moguće biti tamo, kud nas srce vuče, jer dužnosti su mnogo preče.

Ustaše su na primljenom daru za Uskrs mnogo zahvalni darovateljima a napose satniku Janekoviću i njegovoj gospođi, koji nastojale malenim darom razdragati srca onih, koji su daleko od svog doma i savičaja.

Zapovjednik posade Anindol 3. sati XIII. bojne Ustaški poručnik Bilbić

Hrvatska mladeži!

U poviestnom toku svjetskih zbivanja pripalo Ti je zadaća, da pred velikim poteškoćama i irtvama koje pridonaš dnevno na oltar domovine, postaneš nosioc hrvatske državne misli i nezavisnosti hrvatskog naroda. Sudbina određena daje Ti snage, da ustrajeh i tadržih preko svake mjere, te da podneseš i nadbovjeđanske napore. Ništa nije strahnije u poviesti jednoga naroda, nego li nastojati priliku koju mu Bog daje u određivanju vlastite sudbine. Pred nama je sudbinski prelom: ili ćemo dočuvati sibi i cijelome svijetu da smo narod slobode ili ćemo se pred sobom i pred cijelim svijetom prikazati kao narod robova.

Danas je bilo robovanja preko osam stotina godina. Ustaški je pokret uvijek prekinuo lanac robova hrvatskog naroda. Danas je mladeži mora dočuvati, da li će hrvatsko ime u poviesti svijeta označivati roba, ili gospodar.

Pa se danas borimo za prošlost, sadašnjost i budućnost. Neka naše, naše putnje, hrva, hrv, sile poviest hrvatske arditan. Ne možemo se i oslanjamo sada na

jednom slomiti. I ne ćemo se slomiti! Bog nije dao hrvatskome narodu sve ove muke i žrtve za to da ga uništi za vječnost i da mu oduzme vjeru u slobodu za svagda, već za to da mu dade novi, bolji i sretniji život dostojan čovjeka i slobodnog naroda.

Hrvatska mladeži!

Budi dostojna ovog poviestnog časa i sudbinske o-dređenosti, te moraš iz sebe stvarati pokoljenja hrvatske snage, hrvatske vjere, hrvatske volje, koja će biti na čast i ponos Tvoje izpaćenog naroda. Naši neprijatelji polažu najviše nade u mladež, te nebirajući sredstva odvlače ju u šumu, s nakanom da ju odgoje u svojoj ideologiji, da tako zauviek zapečate sudbinu hrvatskog naroda. Zahvaljujući Providnosti ovaj im posao ne uspjeva, jer se cjelokupna hrvatska mladež, taj najčistiji dio našega naroda, u najvećem dijelu nalazi u redovima ustaške vojnice.

Svako i najmanje kolebanje u današnje doba znači izdaju prema sudbinskoj određenosti u kojoj živimo. — Nikada više nesmiemo dozvoliti da postanemo tuđe roblje. U časovima kada počinješ osjećati tjeskobu u svojoj duši, baci samo jedan pogled na svježe grobove hrvatskih prvoboraca i dobit ćeš jasan odgovor kojim pravcem moraš poći. — Ne zaboravimo nikada, a budimo toga i pod-puno svjestni, da s državom rastemo i padamo, da s njom živimo i umiremo i da čuvajući državu čuvamo i sigurnost svih pojedinaca kao dijelova živog narodnog tijela.

Živimo u doba svih mogućih ideologija. Mi odbacujemo svaku onu ideologiju čija bit i sadržaj nije hrvatski. Mi demonstrativno odbacujemo svaku onu ideo-

logiju koja bi bila u protivnosti sa našim nacionalizmom i našom državom. To je moguće sebičnost s naše strane, ali to je ona sebičnost koju moramo posjedovati ako se želimo održati.

Ustaška mladeži!

Evo, proslavimo tri godine naše samostalnosti i nezavisnosti. — Osvrnimo se samo na časak na prošlost, na vrijeme prije toga poviestnog dana. Kolike boli, patnje, stradanja i pregaranja je prepatilo ono nekoliko ljudi s Poglavnikom na čelu, u emigraciji. Kolike li su nepravde nanešene nama kod kuće? Sjetimo se samo onih okrutnih »žandara« koji su pratili svaki pojedini korak hrvatskoga nacionaliste.

10. travanj 1941. prekinuo je zauviek sve to. Dosta je bilo sakrivanja po špiljama i podzemnim rupama. Ime hrvatsko može se danas, ime hrvatsko mora se danas otvoreno izgovoriti pred svim i svakim. Današnjoj je mladeži prvi zadatak da pred sadašnjošću i pred budućnošću pokaže jesmo li organiziran narod ili smo rulja? Svi na noge! U ovoj odlučnoj i završnoj borbi moramo svi sudjelovati. Ne dozvoljavajmo da nas borci, kad se vrate s bojišta pitaju: »Što ste učinili za sve vrijeme rata za Hrvatsku?«

Vjerujući, da se sudbina hrvatskog naroda nalazi u sigurnim rukama našeg Velikog Poglavnika, stupajmo u četvrtu godinu našega obstanka pod geslom:

»Sve za izpaćenu Domovinu i Poglavnika!«

Za Poglavnika i Dom spremni!

Logornik Ustaške Mladeži

PROSLAVA RODENDANA VOĐE VELIKOG NJEMAČKOG REICHA ADOLFA HITLERA

Dne 20. travnja proslavila je njemačka vojska, koja se nalazi u Samoboru, na svečani način rodendan Führera, Adolfa Hitlera.

U 11 sati postrojene su bile 4 kompanije 7. P. B. pred »Hrvatskim Domom«, gdje im je zapovjednik bojnik g. Berger održao zanosni govor o radu i životu Führera. Tom prilikom predao je dopukovnik g. dr. Barfuss odlikovanje Križa za zasluge s mačevima, bojniku g. Bergeru. Nadporučnik g. Wohlfart premaknut je u čin satnika.

Nakon toga bio je svečani mimohod na Trgu Kralja Tomislava pred častničkim zborom i zapovjednikom mjesta. Ovoj su svečanosti prisustvovali predstavnici hrvatskih vojnih i građanskih vlasti i brojno građanstvo, a kuće su bile okićene hrvatskim trobojnicama.

SAMOBORCI NA KRUGOVALU

»20 časaka kroz Samobor«

U sriedu, 26. IV. održana je na zagreb. krugovalu u izvedbi »Rad i radost« veoma uspješna priredba naših Samoboraca pod nazivom: »20 časaka kroz Samobor«. — Sudjelovali su gg.: Ivac Ivanščak, (pjevanje), Antun Lauštin, (harmonika), Josip Zemljak, (gitar), dok je dužnost objavljivača i vodiča rasporeda imao Vinko Lesković. Spomenuti su nam već dobro poznati sa izvedaba samoborske razglasne postaje, te su sada prvi puta nastupili pred mikrofonom zagrebačkog krugovala.

Izvedba je započela prikazom o dolasku prvog vlaka samoborske željeznice u Samobor prije 40 godina. Taj naš mali vlak još i danas dovaža izletnike i putnike u Samobor, da se naužiju njegovog zelenila i prirodnih ljepota. Na to je odpjevana poznata koračnica Coneka Filipca »Solčeva kuća«. Zatim je izvedba nastavljena stihovima pjesnika g. Bogumila Tonija »Pogled iz Anindola« nadovezana sjajnom pjesmom Marka Vukasovića »Kod kapele sv. Ane«. Pri tom je dana puna zadovoljština našem Marku, jer su tu pjesmu već ranije izvadali neki mladići pod svojim imenom!

U romantičnom ugodaju našeg Anindola odpjevana je i druga skladba Marka Vukasovića »Uzmi ove ruže...« i »Ljubim, ljarko ljubim Te« od Coneka Filipca. Zatim su izrečeni krasni stihovi pjesnika g. Štefa Hrdiča iz pjesme »Samoboru« te odsvirana koračnica »Dodi u Samobor« od Coneka Filipca.

Čitava izvedba je u svakom pogledu veoma dobro uspjela, a je na svakoga Samoborca ostavila najdublji

dojam, tim više, što smo čuli stihove i skladbe, koje su pravi hvalospjevi ljepotama našeg dragog Samobora. — Budu li naši ivadači nastavili ovakom radom, budu li marljivi, onda će sa dobro i pažljivo sastavljenim rasporedima pridodati svoj dio dobrom glasu našeg dragog Samobora!

Na želju građanstva ponoviti će se čitava izvedba »20 časaka kroz Samobor« snimljena na gramofonske ploče u samoborskom slikokazu na dane 29. i 30. travnja te l. svibnja prije svake slikokazne predstave.

† MARKO VUKASOVIĆ

Ovih dana stigla nam je žalostna vijest iz Zemuna, da je tamo smrtno stradao povodom neprijateljskog zračnog napadaja na Zemun naš dobri prijatelj Marko Vukasović.

Dok. Marko Vukasović rođen je 22. listopada 1914. u Leiseringu Pa (Amerika) od radničkih roditelja, žumberačkih Hrvata. Sa 6 godina stigao je u Hrvatsku, pa u Zagrebu svršava pučku školu i gimnaziju, upisavši se na Mudroslovni fakultet (poviest umjetnosti). — Od 1932. god. boravio je u Samoboru, a prije godinu dana premješten je u Zemun kao namještenik Hrvatskog radničk. saveza.

Kao srednjoškolač surađivao je u »Omladina« i »Mladosti«, a poslije u našem »Samoborskom listu« i »Žumberačkim novinama« (»Glas Žumberka«), te kao član u-redništva u tjedniku »Samobor«.

Pisao je i pjesme u istokavskom i kajkavskom narječju od kojih je nekoje i uglasio (»Kod kapele sv. Ane« i dr.) pa su iste u Samoboru vrlo objavljene.

Napisao je nekoliko scenarskih slika i aktovka, od kojih su bile izvedene u Samoboru: »Vremena se mjenjaju«, »Samoborci u Alpama« (1934.), »Zgodni su naši stari«, »Pred Matoševom slikom« (1935.), »San ljetne noći« (1937.) (u društvu s Sinkom Presečkijem, pok. Concom Filipcom i drom Svetosarom Delićem), i dr. a u Zagrebu (u Društvu žumberčana) »Naši ljudi« iz žumberačkog života (1935.).

Vrlo živo sudjelovao je u samoborskom, a i zagrebačkom društvenom životu. Bio je članom skoro svih samoborskih društava, a gotovo ni jedno veselo društvo nije moglo biti bez Marka. Dostizevši u životu mnogo uspjeha i neprilike imao je ipak uvijek među svoje prijatelje i znance vedro raspoloženja i čitavo bogatstvo poznate svoje duhovitosti.

Između svega volio je Hrvatsku, a osobito Samobor. O tome dao je vrlo često mnogo dokaza, pa i u svojim brojnim stihovima.

Viest o smrti našega Marka raztužila je veliki broj njegovih prijatelja i znanaca, koji nikad ne će zaboraviti onu njegovu simpatičnu bohemsku pojavu. — Pokoj vječni daruj mu Gospode!

IZ DAVNIH USPOMENA.

Pratim kao jedan od najstarijih Samoboraca pomno svaki broj »Samoborskoga lista«, glasila koje donosi viesti s moje zavičajne grude. Čitam: mnogi su nas stari građani ove godine ostavili. Spominjem se nedavno preminule, s. are Samoborke Rezike Kristijan, čije je prostrano dvorište u Šmidhenovoj ulici (danas vlasništvo Kern) odjekivalo poklicima brojne djece, koja su ovdje provodila mnogi čas u veseloj i bezbrižnoj igri.

Sjećam se često lepoga i dragog djetinstva u Samoboru i kasnijih dana sve dok se nisam ustalio u Krapini. Kad se god vraćam u svoju rodnu kuću u Samoboru, opažam, da nestaje mojih starih znanaca, da ih je još malen broj.

A samo lepi i drevni samoborski breгови stoje i nižu se bujni i zeleni dolovi. — Zaokupljaju oni moju dušu i doimlju se sve jače moga srca, što sam stariji i sjećaju me davno prošlih časova života.

Unatč mojih dugih godina životnih, ja neprestano žudim čas, kad ću se opet moći svratiti na rođeno tlo, da mi se duša naužije ljepota zavičajnoga mi kraja.

Obećao sam sebi, da čim prije opet dođem u Samobor, naime — dok je još vremena! —

Adolf Kompare

VIESTI IZ KOTARSKE OBLASTI

Pozivom na razpis državnog povjereništva za cene i nadnice broj 1.640-44. od 26. veljače 1944., a savezno sa toč. 1.-B. st. 1. oblastne odluke istog povjereništva broj 1.083-43. od 31. siječnja 1944. ova oblast izdaje za područje kotara Samobor sljedeću Odluku:

1. Najviša prodajna cijena otvorenom vinu u trgovini na malo t. j. za potrošače ustanovljuje se sa Kn 350 po 1 litri za vino od 8-10% alkohola po Malligandu.

2. Najviša prodajna cijena otvorenom vinu u trgovini na malo t. j. za potrošače ustanovljuje se sa Kn 450 po 1 litri za vino preko 10% alkohola po Malligandu.

Razlogi: Ova kotarska oblast izpitavši sve činbenike odlučujuće na gornju cijenu vina odlučila je kao u dispozitivu.

Svi zanimani obrtnici imaju paziti, da cijene vinu budu označene na cijenicama kako to propisuje Naredba o nadzoru cijena, od 5. veljače 1942. br. 335.-Z.-1942. (»Narodne Novine« br. 33.), a da li se isto respektira po zanimanju vodit će brigu nadležna občinska poglavarstva oružničke postaje i kotarski prirodni nadzornik.

Viesti trg. poglavarstva

KRETANJE GRAĐANA.

Počev od 20. travnja o. g. pa do daljnjega dozvoljeno je kretanje građana u Samoboru unutar okruga koji drže ustajne i njemačke postrojbe od 4.30 do 22 sata.

Kroz to vrijeme dozvoljeno je kretanje samo unutar vanjskih strana, dok iz vani u Samobor, kao i iz Samobora prema vanjskim vojničkim strama dozvoljeno je kretanje samo preko dana t. j. od svitanja do sumraka.

Prije 4.30 sati u jutro, kao i poslije 10 sati na večer, ne smije se kretati od građana kretati, jedino ove osobe (obitelji) kojima se u tu svrhu izdane propustnice po uputstvu hrvatskih i njemačkih upovjedništva. (jednom i drugom).

Svi listići (putovnice, odobrenja i t. d.) imaju biti izdati u 4.30 sati. — Provođenje gore navedenoga bit će strogo nadzireno po posebnom propustnom listiću ili odobrenju iz kojih je vidljivo i datum izdavanja, a protiv ovih listića ne smije biti nikakvih razlika. Osim toga, svi listići imaju biti izdati u 4.30 sati, a protiv ovih listića ne smije biti nikakvih razlika.

Provođenje gore navedenoga bit će strogo nadzireno po posebnom propustnom listiću ili odobrenju iz kojih je vidljivo i datum izdavanja, a protiv ovih listića ne smije biti nikakvih razlika.

Svi listići (putovnice, odobrenja i t. d.) imaju biti izdati u 4.30 sati, a protiv ovih listića ne smije biti nikakvih razlika.

POPIS MLADIĆA ZA DRŽAVNU RADNU SLUŽBU

Pozivaju se mladići rođeni 1927. godine zavičajnici Samobora kao i oni strani zavičajnici koji stanuju u Samoboru, da se neizostavno do 3. svibnja 1944. god. prijave kod trgovišnog poglavarstva u Samoboru radi popisa u svrhu novačenja za Državnu Radnu Službu.

Strani zavičajnici imaju sobom donesti domovnicu o svojoj zavičajnosti.

Izdavanje propustnica

Molbe za izdavanje propustnica primati će se u uredu trgov. poglavarstva svaki dan samo od 11 do 12 sati. Molitelj imaće donesti potvrdu Zemra i potvrdu o potvrdi putovanja.

Popis i pregled stanbenih prostorija

Ovih dana vrši se po posebnim povjerenstvima pregled i popis svih stanova i prostorija u Samoboru. Nakon toga popisa zabranjuje se iznajmiti bilo kakove prostorije i bilo kome. Svatko tko želi prostorije iznajmiti ima prije zatražiti odobrenje kotarske oblasti, i tek onda može prostorije dati odnosnoj osobi na uporabu.

Kotarska oblast će po tom popisu, koji se sada obavlja imati točan pregled svih stanova i stanara u Samoboru, pa ustanovi li se da se je netko nastanio bez odobrenja kot. oblasti postupat će se strogo po zakonima.

Molbe za dozvolu boravka primaju se kod trg. poglavarstva, molbi mora biti priložen dokaz o potrebi preseljenja kao i o tome gdje i na čiji račun će se obakrbljivati.

Osobe koje dolaze iz Zagreba, moraju imati potvrdu, da su u Zagrebu propisno odkazale stan.

KAZNE GOSTIONICARA ZBOG NEZATVARANJA LOKALA

Kaznenom odlukom kotarske oblasti u Samoboru od 6. IV. 1944. br. 162. kz. 1944. kažnjen je Blatan Viktor, gostioničar iz Samobora, Gajeva ulica br. 56. a zbog nezatvaranja lokala u određeno vrijeme sa Kn 2.000 globe i 200. Kn biljega.

Viesti

Zahvala hrvatskih boraca.

U oči Ukrašnih blagdana sakupljale su samoborske gospode i ženska Ustajka Mladež pod vodstvom gde Ružice Janeković življene namirnice i novac od rodoljubnog građanstva za naše borce. Kao i do sada tako i ovaj puta građanstvo Samobora pokazalo je visoku nacionalnu svijest, te je svojim darovima dokazalo ljubav i razumjevanje za one koji i svoje živote daju za sretniju budućnost hrvatskoga naroda.

Iz sakupljenih priloga načinjeno je oko 500 zamotaka napunjenih kolačima, koji su predani našim hrabrim domobranima, ustajama i oružnicima, koji budno stoje na braniku naše domovine.

U očima darovanih caklija se suza radostnica, a na licima moglo se čitati veselje i zahvala svim onima koji su darovali, te im na ovaj način čestitali ukrašne blagdane.

Svima darovateljima, koji su darivanjem učinili svoju svetu dužnost, domobranci, ustaje i oružnici od srca zahvaljuju.

Konstituiranje upravnog i nadzornog odbora činovničke nabavilačke zadruge a. o. j. u Samoboru.

Na dan 4. travnja održana je I. glav. godišnja skupština nabavilačke činovničke zadruge u Samoboru. Ista je bila sazvana za 14 i pol sati, ali pošto nije bio prisutan dovoljan broj članova, predsjednik g. Jurčić Milutin, vijećnik banskog stola u m. otvorio je skupštinu pol sata kasnije, pozdravivši prisutne sudrugare. Zatim je u ime upravnog odbora izao red zadruge t. j. od osnutka iste 1941. god. pa sve do konca 1943. god. što je skupština primila jednoglasno na čuvalo. U ime nadzornog odbora pozvao je izvješće g. Josko I-laninac, prof. u m. što je isto prihvaćeno na čuvalo i čita razrješenja upravnog i nadzornog odbora. Nakon toga raspodjeljen je višek koji je višek koji je u ime raspodjeljen robe pojedincima zakladama, tako to pravila propisuje.

Način je odobren, koji se na prvoj sjednici upravnog i nadzornog odbora konstituirao ovako: predsjednik uprav. odbora g. Jurčić Milutin; predsjednik g. Vilim Pavlović; član g. Franjo Ledetić, a članovi tog odbora su:

gđa Wiesinger Anka i g. Uhlir Otokar. — Predsjednik nadzornog odbora je g. Planinac, a članovi gg. Pančić Božo i Kompare Stanko.

Vjenčani.

Gđica Mira Pozaić i g. Miroslav pl. Ivanišević, kru-govalničar, sin pok. Antuna Ivaniševića, pošt. savjetnika u Sarajevu, vjenčani su u Pakracu. — Cestitamo!

Vozni red samoborske željeznice:

Is Samobora polazi vlak na radne dane u 6.20, 12.30, 14.30 i 16.30. Na nedje i blagdane u 6.20 i 17.20 sati.

Is Zagreba polazi vlak na radne dane u 8.00, 12.30, 14.30 i 16.30 sati a nedjeljom i blagdanima u 8.00 i 19.00 s.

Umro Baltazar Horvat.

U nedjelju, dne 12. ožujka umro je u 89. godini života Baltazar Horvat dugogodišnji tajnik, a kasnije i tehnički upravitelj samoborske željeznice.

Rođen je 1856. u Gelšu (Mađarska), pučku školu polazio je u Peterancu kraj Koprivnice, gimnaziju u Varaždinu gdje je i maturirao. Nakon mature upisuje se na sveučilište u Zagrebu, gdje ostaje godinu dana, zatim odlazi na sveučilište u Beč gdje studira ekonomske znanosti. Kasnije je dobio mjesto tajnika kod Vicinalne željeznice Zagreb-Samobor. — Kao tajnik služio je 11 godina a 1913. postao je tehnički upravitelj, na kojem položaju je i umirovljen 1919. godine.

Zaslужan je da — 1912. god. kada je željeznica bila na rubu propasti, — nisu tadašnji vlasnici željeznicu obustavili i razprodali, nego je uspio dobiti vodstvo željeznice u svoje ruke i stručnim vodstvom održao željeznicu koja još i danas dobro služi Zagrebu, a za mjesto Samobor je od velike važnosti.

Zauzet za stvar, kojoj se je posvetio, koncilijantan do skrajnosti bio je obćenito poštovan. — Pokojniku valja zahvaliti za mnoge uspjehe na našoj željeznici. On je mnoge volio Samobor i kadgod mu se pružila prilika, dolazio je u nj ispitujući potrebe građanstva naročito u stvari voznoga reda. U tom pogledu stajao je on u neprekidnom kontaktu sa samoborskom obćinom i njenim zastupstvom. U poviesti razvoja prometa između Zagreba i Samobora ime Baltazara Horvata zauzima vidno i častno mjesto. Neka je pokojniku trajna spomen!

Autobusno poduzeće Zagreb-Samobor.

Is Samobora polaze autobus u 7.00, 9.00 i 14.00 sati
Is Zagreba polaze autobus u 8.00, 12.30 i 15.00 s.

† **Franjo Prijatelj,**

bivši trgovac, umro je 19. pr. mj. u Samoboru. — Sahranjen je na našem groblju uz učešće rodbine i znana.

Pokojnik je dulje vremena ležao teško bolestan kod g. Albina Tonjetića. — Lahka mu bila zemlja!

† **Magdalena ud. Daviović,**

posljednica, umrla je 17. pr. mj. u dubokoj starosti od 89. godina. — Sahranjena je na župnom groblju u veliko učešće našeg građanstva.

Pokojnica je bila prava akromna Samoborka, blage ćudi i dobrotivog srca, marljiva i brižna kućanica i dobra majka, radi ovih njezinih vrlina bila je obće poštivana.

Pokojnici bila lahka zemlja, a raztuženoj porodici naše saučelje!

Četverostruko grabelno umorstvo.

U noć od petka na subotu 21.—22. travnja na najbestijalniji način umoreni su u Bobovici kraj Samobora braća Josip i Juraj Benda, te 2 njihove sestre Barica i Slava.

U subotu jutrom, kada polaze telci na posao navratili su u kuću pok. Benda, te našle svu četvoricu ubijene revolverskim hitcima. — Rasbojnici, koji su ovo nečuvano djelo počinili, navodno su odnijeli sobom raznih živih životinja.

Pok. Josip Benda bio je kot. živodar, pa se dobro razumio oko blaga, te je mnogo puta priskočio i našim građanima i seljacima u pomoć kada im se dogodila kakova nesreća kod blaga.

Radi njegovog uzornog rada oko gospodarstva i govedarstva vecma je bio u našem kotaru cijenjen. Isto su tako bili poštivani i njegov brat Jura te sestre Barica i Slava.

Koliko su bili pokojnici cijenjeni u našem kotaru, vidjelo se najbolje na dan pogreba istih, jer su istome prisustvovali naši građani i seljaci iz cele naše okolice.

Kao počinitelj toga groznog zločina, kakav se u našem kotaru nije nikada dogodio, bio je uhićen neki Gručić rodom iz Broda, koji je bio u Sv. Heleni, pa je isti na mjestu zločina osuđen i smaknut strijeljanjem.

Novi samoborski župnik.

Novolimenovani župnik preč. g. Stjepan Kolander, do sada župnik u Kapeli kod Bjelovara, doselio se u Samobor te na 1. svibnja preuzima upravu župe. — Želimo mu što uspješnije i blagoslovljeno djelovanje.

VJENCANI U MJESECU TRAVNJU

Juraj Grgat iz Podvrha s Marijom Librić; Antun Gorešek iz Otoka s Anom Kovačić; Franjo Telišman iz Farkaševca s Fanikom Mihelić; Stjepan Husta iz Velike Rakovice s Baricom Hrčić; Antun Laušin iz Samobora s Anicom Kruhan; Nikola Golubić iz Samobora s Anđelom Pavlešić; Franjo Dular iz Bregane s Evom Štefanić; Josip Noršić iz Samobora s Julčikom Kufrin; Antun Bišćan iz Samobora s Maricom Herceg; Juraj Ivković iz Samobora s Slavicom Bezjak. — Želimo im svaku sreću!

UMRLI U MJESECU TRAVNJU

Julija Hribar iz Luga rođ. 1889.; Josip Pavlin iz Vrhovčaka, rođ. 1921.; Josip Tanković iz Slave Gore, rođ. 1864.; Magdalena Pavlović iz Samobora, rođ. 1855.; Franjo Prijatelj iz Samobora, rođ. 1857.; Bara Grgos iz M. Vratnika, rođ. 1879.; Dr. Milorad Krnić iz Samobora, rođ. 1909.; Marija Bogovčić iz Breganskog Sela, rođ. 1914.; braća Benda iz Bobovica i to: Josip rođ. 1876., Bara rođ. 1877., Juraj rođ. 1884. i Slava rođ. 1892.; Bara Bašić iz Slanidola, rođ. 1884. i Agneza Petrina iz Samobora, rođ. 1917. — Počivali u miru!

JAVNA ZAHVALA

Dovodom smrti mog nezaboravnog sina dra Milorada Krnića u ime svoje i ostale rodbine najtoplije zahvaljujem na brojnim izrazima sućuti. Zahvaljujem isto tako svima, koji su neprečaljenog mi sina izpratili do posljednjeg počivališta.

Gabriela Krnić-Wiesinger udova profesora

O G L A S

Ovime javijam cijenjenom građanstvu i seljačtvu, da sam u Zagrebu izvršila tečaj Primaljskog učilišta i položila propisani izpit iz primaljstva. — Time sam osposobljena za primalju i obavljanje primaljskog rada, t. j. da vršim i pružam besplatno primaljsku pomoć.

Preporučam se rođijama iz Samobora i okolice a poštovanjem
STEFICA KAJIĆ, ispitana primaljo, Staregrodskih ul. 6.

KUPUJEM: stare sjetne i srebrne ukrase, starijake stvari, sve vrste dragocjenosti, te ih plaćam u najvišu dnevne cijene! — Ivan Šušak, star.

NAUČNIKA ZA TRGOVINU ŽELJEZNOG DOBOS
traži Vladimir Šušak, trgovac, Pakračka ulica br. 11.

NOVI ŽIVAKI STROJ

prodaje se. — Upišite u popisnici S. Šušak, Livadićeva 2.